

występkę z § 24 ust. z 17.XII. 1860 t. 6.
Dzpp. z 1863, ad 2) występkę z § 302 ust.
karny uznał dokonany w dniu 14. września
1925 roku konflikt z sąspawiedliwioną
zarządki minisztrstwa całego nakładu i wydał
w trybie § 403 p. k. zakaz dalszego rozp-
wazcznienia tego piśma drukowanego. Za-
kazowany wydaje się nakaz opowiadzielnemu
redaktorowi tego czasopisma, by ożarczenie
minisztrstwa i innych władz bezzwłocznie
nawetże i to na pierwszym stronie. Niewyko-
nanie tego nakazu podlega za woda następ-
stwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 15.
XII. 1862 t. 6, p. Nr. 6, ex 1863 t. k. za-
żądanie za przelazczenie na grzywe do
60) zł. n. Lwów dnia 15. września 1925 r.
(Hawel)

стає, неспостійна і нервова, у багатьох випадках суперечна з торговельними трактатами, спрощена у великій мірі погіршення торговельного балансу. У наслідках усіх кредитів і установ, що опираються на кредитні фонди, є поважно загроженої своїй екзистенції.

Проте, що перед двома роками була однією з найдемократичніших країн. Це обмежує — чим далі то все більше — можливість вивозу, а одночасно збільшує ввіз. Левова підприєємства замість бути джерелом прибутку, є великим обтяженням бюджету, який треба покривати з податків. Га не вважалося на те, у господарстві держави і самопродування видно далі розтрата, яка не дає току важкому одоженню. Недостаток грошей є причиною того, що навіть збіжжя, так дуже вичислюване з півторичного врожаю, не має ніякого збуту.

Досвід учить, що правління, тривала на правах скарбу, не обралося на ефект, мусить бути одним тільки випробовуванням шляхом. Ніхто ефектів ні винаходів не має у тій ділянці, де править рахунок і твердий, життєвий реалізм. У нас хотіли бути незалежними шляхами. А біля усіх дотеперішніх спроб таких, що господарське життя впадо, цілий край зубожів, а новий гріш хитається і шезає.

Життя понад стан у державній господарстві мусить скінчитися. З марнотратством публічного гроша, з великашним надміром адміністрації мусить збратися.

Гріш не може бути самоціллю. Він є організаційною ціллю господарського життя і ділить його долю та долю. А вже нічого дивного, що занедає урядом і якщо не дуже суспільне господарство, позбавило життєвих соків і той штучний квіт, яким є гріш, хоч виготовляно його коштом великих жертв і хоча адивував чин увесь світ своїм наглим зростом і штучною силою.

Демагогічна податкова політика, нечужана в нікій нікій державі, мусить бути теж змієна в національному дусі в напрямі загального оподаткування. А теперішні витягання шораз більших податків зі суспільного господарства при рівночасно зростаючій павперизації суспільності не дасться витримати.

Накінень мусить бути зрєднована реформа валюти. Вично робити похибки неможливо, бо Польща згине.

Так зясоване сучасне положення Польщі у названому меморіалі. Та ці і тим подібні меморіали нічого не допоможуть, бо прем'єр Грабські має свої власні фантастичні рецепти, для яких апробату хоче позискати від Верховної Господарської Ради, яку він хоче ад нос покликати до життя. Союму скликувати він не хоче, бо на підставі давних повноважень він може реалізувати свої фантастичні замисли і без нього. Одним словом: політичні партії тепер без союму безсилі супроти політики Грабського. І він її поведе далі, аж до льогічного закінчення.

За союз поневолених.

Конгрес національних меншостей у Женеві.

На день 14. жовтня заповіджено в Женеві підготовну конференцію представників національних меншостей для скликання конгресу тих меншостей. Конференція триватиме три дні і наради по думці ініціаторів носитимуть неофіційний, приватний характер. Не зважаючи на те, виникла вона живе заінтересування серед національних меншостей. Найбільше уваги присвачують справі скликання конгресу Німці, що по війні опинилися в меншостях передовсім у новоповставших державах. Німці репрезентуватимуть на конференції аж 11 краєвих груп. Якщо конференція дасть вдоволюючі результати та усталист спільну платформу, тоді в значно пізнішому часі буви скликаний конгрес представників національних меншостей з європейських держав.

Зі змісту розісланих на конференцію запрошень виходить, що детальної дискусії над положенням поодиноких меншостей не буде. За те буде дискусія в справі устійнення способів і засобів для задоволення прав національних меншостей взагалі шляхом законодавства. На порядку нарад стоять: 1) міжнародна толеранція як міжнародна природна засада; 2) важність засади автономії зі становища національних і культурних інтересів меншостей для удержання національного миру; 3) завдання міжнародних організацій і установ а зокрема Ліги Націй.

Учасники конференції, приймаючи запрошення до участі в ній, апробують тим самим таку основну платформу:

1. Свобода національних і релігійних переконань становить частину природних прав цивілізованого світа. Та міжнародна підстава засада мусить бути проклімована і забезпечена законодавчим шляхом; 2. Кожна держава, в якій крім

правячої нації живуть також інші, має забезпечити вільний культурний і господарський розвиток тих національних груп та уможливити їх членам користати з повноти політичних прав; 3. Кожна національна меншість, яка є спосібна до культурно-автономного життя, повинна дістати змогу національного розвитку шляхом творення публічних установ, зорганізованих — залежно від умовин — на основі територіальності, або обіймаючих усіх членів даної національності; 4. Ліга Націй і інші установи, які прямують до забезпечення світового миру, є обов'язані до апробати та проклімування тих клічів.

До участі в цій конференції приготуються між іншими дуже енергійно польські національні меншости з Литви, Лотви, Чехословаччини і Німеччини. З Польщі висилать Білорусини посла Єрєміча, Москалі Богачова, Литовці теж окремого делегата. Крім цього прибулуть на конференцію делегації: шведська, данська, македонська, катальонська, румунська, чеська і інші. Самозрозуміло, що в конференції візьмуть участь і Українці.

Свято Російської Академії Наук.

Перебіг святкування з нагоди 200-літнього ювілею Академії.

В Академічній Фільгармонії в Ленінграді відбулося 6-го вересня ц. р. святочне ювілейне засідання Російської Академії Наук, яке одночасно було початком ріжнородного однотижневого святкування 200-літнього ювілею Академії. На свято приїхали — згідно з радянськими джерелами — 250 заграничних учених і майже всі визначніші вчені Рад. Союзу: у комплекті явився дипломатичний корпус, а уряд репрезентував голова Центр. Викон. Комітету (ЦИК) Калінін, нар. комісар освіти Луначарський і заступник нар. комісара заграничних справ Літвінов.

Після відкриття засідання оркестра заграла „Інтернаціонал“, після чого Академічна Фільгармонія одіграла під батуту Глазунова спеціально складену кантату. Коротку промову виголосив президент Академії проф. Карпінський. Голова ЦИК-а Калінін підкреслив значіння

присутності великої сили чужинних учених, при чому перейшов до визначення ролі Академії в культурному житті Рад. Союзу. Калінін візав Академію, щоб вона співпрацювала у „створенні нового комуністичного громадянства, в якому можливим буде мирне співжиття усіх народів Союзу“. Закінчив Калінін свою промову відчитанням адреси ЦИК-а, в якій ЦИК визнає Академію вищою науковою установою при Раді Нар. Комісарів і перейменовує Російську Академію в Академію Наук С. Р. С. Р. — Невідмінний секретар Академії Ольденбург переповів історію Академії. Він згадав вчачно про прихильність Леніна для матеріального забезпечення Академії та висловив бажання справжнього міжнародного об'єднання біля праці на спільною вселюдською культурою.

На святочнім банкеті промовяли м. и. німецький посол граф Брокдорф-Ранцау, та делегати академіки Норвегії, Швеції, Франції, Англії, Італії й и. Луначарський привітав „об'єднання науки з революцією: об'єд зявані однаковою ненавистю брехні і любовію правди“.

По п'яти днях побуту у Петрограді всі учасники ювілейного свята переїхали у 2-ох спеціальних поїздах до Москви, де на двірці зустріли їх з музикою почесний відділ червоного війська. Всіх заграничних гостей поділено на партії по 4 особи, яким додано по одному окремому провідникові. На офіційних прийняттях, банкетах і т. п. в імені уряду виступав Чічерін. 14 ого ц. м. закінчилося святкування ювілею урочистим засіданням московського совєту.

Як доносить „Прагер Прессе“, заграничні гості звернули увагу на надзвичайно сердечний настрій до них з боку широкого населення. Вражіння з того, що вони побачили у Петрограді й Москві, є у ріжних чужинних учених ріжне. „Пр. Пр.“ підкреслює, що чимало закордонних гостей винесли скептичний погляд на внутрішню політичну структуру рад. держави. За те всі погоджуються, що останнє широко закрєплене ювілейне свято Академії причиниться для поправи положення російських учених.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на родня фортеця, це певний захист у добі лихоліття!

КЛИМ ПОЛІЩУК.

„Із трикутника смерті“.

Неначе з глухої безодні летіли у простір північні вітри і сумно шептали поліські бори, чуючи сльози похмурого неба, що плакало млою осінньої ночі.

Сиві полотна мовчазних туманів трівожно здригалися смертною втохою, а втома та, як ті сніг пережитого.

Тільки там, десь у нетрах, на вузькій та багистій дорозі, що безконечно довгою стрічкою простяглась над самою Случею, — йшло змагання людського життя. Важкий, драбинчатий віз, із жалібним скрипом, повільно водив за парюю сухоребрих коня, які, знеможені важкою мужицькою працею, ледви-що плевали ногами, самі не знаючи — куди йдуть і до чого прийдуть...

Мужицька доля не пестила їх, як не пестила і самого господаря. Вони тільки те й знали, що все тягали, а за це їх завжди немилосердно били і важко тримали голодними... Жалібно витягнувши свої нужденні голови і сумно дивлячись у млисту дальність, усе йшли і йшли, бо знали, що мусять так іти доти, доки тільки почуватимуть на собі піт шани...

На возі сиділо четверо: спереду сам господар підводи, високий та худий, із густо зарослим лицем, жилуватий мужик у кожусі та шапці, поруч нього — сліпий лірник із білою бородою та драгитивою лірою на своїх колінах, а із-заду — двоє військових у сірих шинелях та невиразних кашкетах. Один із них був кремезиний і мав величезні котачі вуса, чим дуже відрізнявся від другого, що був якийсь круглий і наче горбатий.

Перед ними, далеко десь, мала бути маленька залізнична станція, куди вони їхали, але там лиш п'ятьма. П'ятьма вгорі, де важке темне небо: п'ятьма навколо, де все лиш дерева; п'ятьма і там, між деревами, — ніби потерчата, метушливо кидалися навмани, шукаючи захисту...

— Горілки!... Давай ще горілки!... Хай я напюся й забуду про горе!...

— Як гулять, так гулять!... Ми не маєм уже чого трагити!...

Всі четверо, по черзі, пили з одної чарки жовтого-рудий самогон і чарка що хвилини була повна щирість і що хвилини осушувалася жаждучими устами.

Серед воза лежало дерев'яне барильце, коло якого сидів той, що з котачими вусами і, безупинно пив сам і наливав усім іншим. Здавалося, що вони забули про все, або все забуло про них, бо так далеко стояли — ніх отсі темні

ліси і так безслідно відікала кудись ця вузьенька дорога...

— Горілки!... Давай ще горілки!... Хай я затямлю собі, як було і як згнуло!... А те, що ми темні, дурниці!... Дурниці і більше нічого!... Все нічого!...

Голос надирвався і тільки хрипів:

— А сонце, як не світило нам, так і не буде світити, якщо ми не наважимо йому... Ніч темна, тумани безжовті, небо осліпало, а бори глухі... Коли мені змило, так я мушу п'яти... Колиж мені сумно, ще більш мушу пити, бо хочу знати собі вітку... Ось, наліш ще одну... Вип'ю чесно, до дна, як належить... Раз пий, так пий, щоб кінець був...

Так говорив круглий і наче горбатий, а той, що з котачими вусами, даючи йому повну чарку, приказував:

— Пийте, бо й справді ніщо нам не світить... Не світить — ні сонце, ні місяць, ні зорі... Стратили долю, так хто-ж нас осудить?...

Чорні ворони крадали десь, ніби бідували, а вони все їхали і нічого не хотіли ні чути, ні знати, як і ті коні, що тягли цей віз.

Ще за „видного дня“ вибралися вони у дорогу і так їх тут ніч захопила. Обидва вони з одного полку і до одного села верталися, бо навіть сусідами були. В якомусь селі відпочивати сіли, а їх люди до хати запросили і самогом почали

стували, бо „саме весілля було“. Коли зашуміло у голові, то найняли собі що підводу, а за решту грошей купили собі „на дорогу“ ціле барильце м'ясної горілки. Ще коли у тім селі гуляли, так цей лірник їм на лірі пригравав, а вони танцювали. Сівши на віз, почувши, що жаль кидати старого, а тому взяли його з собою, щоб і „веселіше їхалося“...

В дорозі гуляли, кричали, гукали, співали і без кінця і краю пили... — Важко на серці, що все наліремне, але не біда, якщо горілки!...

— Так, так!... Давай-же горілки!... Давно пив горілку!... Давай!...

Пили і не помічали, що їх віз ледве сунувався і що знеможені коні ледве переставляють ноги. Вони ледве-що чули одну лише воґість цієї незвичайної, темної, осінньої ночі, яка наче-то випливалася десь із лісових низин і своїм диханням намагалася здавити кожну їх слово, кожний звук голосу.

Десь коло півночі вже раптом затихли всі шуми лісів і стомлені вітри позгортали розгорнені крила. Змерли всі шестисте жовтого листя, ще нижче скидалося небо, ще густішими стали скрізь сиві тумани і тільки десь низько, невтомно хлопощучися, шумували хвилі Случі.

Замовкли столітні сосни, затихла заболочена дорога, занімало захмарене небо, тільки вони одні всі

моя. Зміст? Відвіля оповідає. Вісти зі світа. Відвіля релігійного освідомлення, Заселай кутос. Находять в селі Бинках, а. Комоти до Бележани. 16* згор. 30.
НАШ ПРИЯТЕЛЬ, Львів ч. 7. Версесъ 1925 ст. 97—112.

Зі спорту.

Перед змаганням „Україна“ — „Намисто“.

Для 21. п. м. грас наша мистецька дружина, львівська „Україна“ з першою дружиною З. К. С. Намисто. Вперше від часу війни зустрічаються дружини, які перед війною були в найкращих спортивних зношеннях. Тоді вони стояли на рівні. Повоєнні відносини зрівняли ці зв'язки. Український спорт пішов окремим шляхом. Гуртування біля спортової секції „С.Б.“ — українського Спорт Союзу. Живіський спорт робив спершу спроби стати на власні ноги, однак вони не погнали і він піднявся на чужій власній польському спорт.

На чолі українського спорту виступає „Україна“. Змагалася вона з усіма українськими дружинами краю, находила вряда-годи сильного протинника, в полі: тернопільського „Поділля“, станіславського „Буй-Гура“, перемиського „Беркута“ і стріської „Скали“, однак все виходило з бою перемогою. Ні разу не мігала своїх сил з протинником сильнішим від себе, в наслідок чого литвоулась у цілої дружини деяка зарозумілість, легковаження протинника і переконання, що їй більше нічого вжити, не треба. Сильний протинник був: дати дружній тренера, але іла матеріальних невідражних обставин, з якими кождорічний мави жимо найкращих зусиль. Не міг дати собі ради, не можна було зробити цього. Дружина з кожним роком містала що раз більше від своїх попередників суперників, як Рогов, Стані і Намисто, не йшла ні вперед, ні назад, себто топталася на місці. В останніх часах бачимо в „Україні“ зміни на трішче. Спроби відбутись з того брудного колеса, в яке наш спорт попав. Гравці і то добрі, тільки треба дати їм змогу грати з кращими дружинами. Сильнийшій від себе серед наших дружин „Україна“ не найде, а до Чернівців на Буковину задалеко. Який висновок з цього, що — хочемо, чи не хочемо — мусимо шукати зв'язки зі спортовими тих наокох, з якими доля судила нам разом жити. Перший крок в цьому напрямку вже зроблений: „Україна“ грас з найкращою західською дружиною З. К. С. Намисто (за домія з Л. З. Р. П. подбала Намисто). А тепер кішка сила про Намисто-ч.

В той час, як „Україна“ збирала дешеді дівки в рамках Українського Спорт-Союзу, Намисто найшла собі тренера і під його змілою рукою робила такі гравіозні кроки вперед на футбольній спорті, що скоро видобулась з II-ї класу і зайняла в I-й класі львівської коогути те почесне місце, на яким сьогодні бачимо її. Протинник сильний, отже і боротьба буде з ним важка. До неї слід добре підготувитись. Найважніша річ: щоб скляд був як найсильніший і зігралий зі собою. Як ходять бачимо, є в декого охота скріпати дружину всіма членами „України“ (гравцями кравих дружин, які перебувають у Львові на студіях); це був би великий промах, який би відбився болюючо на кісді; бо соді дружній вибороти почесний вислід, коли в ній гравити нестреновані з дружиною гравці. З такого небезпечного експерименту слід арзистувати, а краще подбати, щоб дружина в зичайному складі, скріпленому одним, або двома давнішими гравцями, перевела в цьому останньому тижні релігійний тренінг і то в повному складі.

Минувшого року з складала на V. Зарпівській іграці репрезентативні дружини Львова та краю; отже маю деякий досвід в тому напрямку. На мою думку найкращим був би такий склад „України“ на день 21-го ц. м. Ворота: Барусевич; Задога: Іойко, Грешук; поміч: Блякц, Піба, Дашко; напад: Терпешський, Лисик, Мурський, Комашевич, Елішевський; резервові: Чорний І., Кіпел. Участь Кошачевича в нападі є необхідна, бо він як підомий з пробою при новій системі оффенсиві буде міг стати дуже корисним. Цей склад, як мені відомо, є висловом бажань самих гравців „України“.

Володимир Стоцький.

Посмертні згадки.

І аж жалібно вістка. Невигодою смерті вирвала з посеред квіта життя людини з розцвітій віку, що могла цинко послужити своєю народній. В середу вночі розвелоулась з цим світом старшина УГА, Михайло Когут. Уроджений у 1896 р. як син старої міщанської родини в Бучачі. В часі світової війни перейшов дорогу і горе „бездомного вана“. З австрійським військом діставався в Озегу, після переходу в ряди Української Галицької Армії, де дослужується старшинського ступня. Після розтрата наших сил вертає

Модні матеріали жіночі і мужеські.

Шовки, адамашки, плюші і велъети.

Букна на футра, реперенди і убрання студ.

Полотна, шифони, хустки, коцки і т. п.

Найдешевше у ФІРМИ

РОМАН ЗУБИК

Львів, Галицька ч. 10.

Футра мужеські футра жіночі

поручає нагазин і робітня шутер
Олександра Врубля
Львів, вул. Галицька 20, I. пов.
278 2—30

Накладом Старотипіського Інституту у Львові, появилася нове видання

Св. Євангеліє

в малім форматі. Ціна 12 дол.

Текст з червоними обвідками.

Крім него продається

„ЗБІРНИК ЦЕРКОВНИХ І ЛІТУРГІЧНИХ ПІСЕНЬ“

на мішаний хор

д-ра Ст. Людкевича.

— Сільським хорам поручається. —

464 Ціна 3 зол. 2—4

Д-р Лев Кацнер

орднує в недугах зубів і устній ями вул. Леґіона 35, телеф. 17—45. Лічення лампою Солюкс. Спеціальність: золоті містки без коронок, без явного золотого. Усталення хитаючихся зубів. 2—2

ROK ZAŁ. 1890.

ХТО залужує купити правдиво добре, дешеді і факхово впробувані

МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ

кехай заїде тільки до спе-

ціального фабричного складу музичних інструментів Адольфа Боденштайна, у Львові, вул. Леґіона 37 (біля великого театру). Зазначую, що від 35 літ проваджу виключно музичні інструменти, що дає поруку факхової і солісної обслуги. 397a 3-?

Лінері поручають для недокровних і речонвалесцентів
ВІНО ХІНОВО ЗАПІЗНЕ у флашках
поручає зол. 4—
Аптіна М-ра Лещика Сладовського,
473a) Львів, Галицька ч. 19. 1—7

на догідні сплати

ФУТРА МУЖЕСЬКІ

ФУТРА ЖІНОЧІ

Станіслава Вронського Сини пл. Марійська 10

„ШЕВЧЕНКО й КНЯЖНА РЕДНІНА“ М. Возняка.

Цей нинини не повинно бранувати в ніякій бібліотеці.

Ціна примірника тільки 1*50, з поштовою паресилкою 1.80 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діло“, Львів, Ринок 10, II. пов. за попереднім надісланням грошей. 1—1

Зїзд Торговельників.

Абсолютів Вищих Торговельних Шкіл і Однорічних Курсів

відбудеться у Львові

в малій салі Муз. Тов. Лисеня

20. вересня ц. р. — Початок 9. г. раню.

Простяться всім Товаришам безумовно

2—2 Тимчасовий Комітет.

Чекольда

Д. Пясецький

фабрика

Краків

Механічна Ткальня „ДЕН“ Сва з обм. пор.

Львів, Ткацька 29.

приймає:

лєп, коноплі і нлоча до виники і виробу полотна, цайгів, ручників, обрусів і т. п.

Приймаємо агентів на дуже корисних у-спіях, купуємо також сирішій льняній і коноплій платачи найвищої ціни.

Звертаємо увагу Шан. Клієнтів, що хто приїде свої сирішій найдалше до І. квітня 1926 до нашій фабрики, тому заплати-481 мо фрахт. 1—5

Звичайні Загальні Збори

Товариства „Бурса св. О. Николая в Перемишлі“

відбудуться в вівторок дня 29. вересня 1925 в год. 5. вечером в салі Українського Інституту для дічат в Перемишлі. На случай браку комплету, відбудуться того самого дня в тій самій салі допоз 478 збори в год. 6. вечером. 1—1

Порядок нараз:

1) Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів. 2) Звіт секретаря за адм. рік 1924/25. 3) Звіт управителя бурси за адм. р. 1924/25. 4) Звіт касієра Товариства за адм. р. 1924/25. 5) Звіт контрольної комісії за адм. р. 1924/25. 6) Справа адміністраційного уповноваженого. 7) Вибір членів відділу. 8) Зміна статута.

Звичайні Загальні Збори

„Кредит. Торговельної Спільки“

кооперативу з обм. поручкою в Радахові відбудуться дня 29. вересня 1925, в год. 12 в полудне в салі Народного Дому в Радахові. Порядок напад поданий в ч. 37 Господарського кооперативного часопису з дня 9. п. м., а також виножений разом з білансом в льокалі кооперативу.

477 1—1 Надірна Рада.

ПОШУКУЮ декіна, селі. Зголоушення до Адміністрації „Діло“ під „Студент“. 480 1—1

ПОТРІБНА негайно інтелігентна жінчина в середній віці до ведення хатньої господарства і кухні в священника відізна. Зголоушення з усіма лями до уряду парохіального, Городжанка п. Госо. 479 1—2

ДО іспиту квалифікаційного будпготовляти і посто-пяти професор шкіль-середніх. Відомість Горешька, Носафета 8, Львів. 482 1—2

Прібіні оголошення.

СТУДЕНТКУ на мешкання і хвоч приймється. Інформації в Адміністрації „Діло“. 465 3—4

ДВІ панночки найдуть приміщення. Світлик, Софії 22. 475 2—3

ПОШУКУЮ Онуфрія Пашук-мав перебувати в Фланції. Хто знає би що про нього, буде ласкавий повідомити С. Пашуківну, Скорик. 467 2—2

ПРИМУ одну або дві студентки на мешкання, вул. Сутінського 19, II. п., Галерія на ліво. 468 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

АДВОКАТ

Д-р Стефан Мудрецький

443 вернув і веде канцелярію 3.3 в Товстім місті (Tluste).

За редакцію відповідає І. Рудницький.

Видає Видавничий Спілька „Діло“.

З друкарні Видавничої Спільки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10.